

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto X.

V Ljubljani, meseca aprila 1907.

Štev. 4.

Mesečna navodila.

Spisuje M. Humek.

April.

Kakor je bila minola zima za čebelarstvo vobče ugodna, tako neugoden je bil njen konec, in ravno tako neprimeren pričetek pomladi. V aprilu smo! S čebelami smo pa še jako daleč zadej. Premnogo je še čebelarjev, ki še niso izvršili spomladanskega pregledovanja in snaženja, ki pa niso zaostali morebiti iz zanikrnosti, ampak zgolj radi neugodnega vremena. Saj brije neprestano ledenomrzla burja in čebelarji letos še nismo doživeli niti enega popolnoma mirnega dneva, dasi ni bilo nikakih padavin celih 5 tednov. Ko bi ne imeli posebne ljubezni do marljive živalce in pa trdnega upanja v boljšo bodočnost, bi marsikak čebelar nehal biti čebelar. Tako pa le kvišku srca in pogumno na delo! Ovire, ki nam jih stavi narava, izkušajmo po možnosti omiliti, in uspeh bode, če ne popolen, pa vsaj očitiden.

Vse kar smo hote ali nehote zamudili v marcu, opravimo kakor hitro mogoče. Panji se morajo pregledati in otrebiti nemudoma! Brezmatičnega panjů naj ne trpi nihče niti en dan več v čebelnjaku! Glede zaloge medu se takoj in natančno poučimo! Kjer se krči, jo brez odloga izpopolnimo z dobrim pitancem! Panji imejmo čim gorkeje odete! Napajalnika ne pustimo brez vode!

Poglavitno opravilo čebelarjevo mesca aprila je to, da ukrene vse potrebno za ugoden in nagel razvoj in razširjenje zalege, ker le od te je

zavisno, ali se panji dovolj zgodaj okrepe, ali ostanejo predolgo časa slabiči. Trgovski čebelar potrebuje zgodaj (do konca aprila, če ne prej) močnih, čebelnih ljudstev, sicer nima kaj prodati. Ravno tako tudi oni, ki čebelari na med in je navezan večinoma na spomladansko pašo v maju in juniju.

Pa tudi tistemu, ki se zanaša samo na ajdovo pašo, ne bode v škodo, ako bo imel zgodnje roje. Najboljša pospeševalka zalege je in ostane dobra, zgodnja paša. Žal, da se taka paša ne nahaja v vsakem kraju in še tam, kjer cvete ta ali ona medunosna rastlina (vresje, vrba i. t. d.), je čebele navadno ne morejo izrabiti radi slabega aprilovega vremena. Kjer torej ni prave, izdatne spomladanske paše, tam mora čebelar poseči vmes in na umeten način pospeševati hiter razvoj zalege. Da se ta čim hitreje razvija, potrebujejo čebele mlade, krepke matice, dovolj medu in cvetnega prahu, veliko vode in gorkega stanovanja. Za dobro matico je preskrbljeno že od prejšnjega leta. Cvetnega prahu dobijo čebele navadno lahko in dovolj v naravi na raznem cvetju. Topla odeja tudi ne stane mnogo ali celo nič. Glavna skrb čebelarjeva se torej obrača na med in vodo. Prišel bo v kratkem čas, ko bomo smeli pokladati z vodo razredčen med in sicer z namenom, da čebele nekako „dražimo“ in s tem provzročimo, da matica nastavi čim več zalege. Tako pitanje imenujemo špekulativno pitanje, ker z majhnim izdatkom dosežemo velik uspeh.

Po izjavah premnogih slovečih čebelarjev in po lastni izkušnji lahko smelo trdim, da je špekulativno pitanje zelo koristno in priporočljivo, ako se izvršuje o pravem času in pravilno. Pri naših razmerah se lahko začne s pitanjem okrog 20. aprila, v zelo ugodnih legah morebiti kak dan prej, vendar nikdar ne pred 15. aprilom. Za to pitanje je najboljši ajdov med. Vzame se polovico medu in polovico vode. Mešanica se malo ogreje in gorka polaga vsaki drugi dan tako dolgo, da se prične izdatna paša. Na enkrat se naj položi primeroma $\frac{1}{8}$ l mešanice in sicer samo močnim in srednje močnim panjem, ker le pri teh se pitanje v resnici dobro izplača. Slabičem to ne pomaga veliko ali celo nič, pač pa prav lahko provzroči ropanje. Pokladati se sme samo zvečer v mraku, zjutraj navsezgodaj se morajo posodice vzeti iz panjů, akoravno katera še ni prazna. Najpripravnejše posode so široki, plitvi pločevinasti podstavki, ki se porinejo pod satje. V posode se naloži na drobno narezanih smrekovih vejic, in niti ena čebelca ne bode utonila. Ako nastopi mrzlo vreme, naj se s pokladanjem prejenja toliko časa, da nastanejo zopet ugodnejši dnevi.

Ne da se tajiti, da se je pri tem pitanju že marsikdo opekel. To pa le vsled nepravilnega ravnanja in prav lahko se trdi, da je uspeh špekulativnega pitanja zavisen od znanja, spretnosti in pazljivosti čebelarjeve. Kdor še nima teh prepotrebni lastnosti, naj raje opusti špekulativno pitanje in naj samo skrbi, da ljudstvom ne zmanjka medu, dokler ne nastopi dobra paša.

Proti koncu tega mesca se bodo ljudstva na premakljivem satju že toliko razvila, da treba vališče razširiti za en ali dva sata. Kjer ni nikakršne paše, naj se vališče razširi s praznim satjem, najboljšo s takim, v katerem je že

bila zalega, kjer je pa dobra paša, se pa smejo vzeti tudi umetne medstene. V obeh slučajih se za razširjanje namenjeno satje postavi tik za zadnjim satom, ki v njem najdemo zalego. Jako napačno bi bilo, ko bi hoteli vališče razširiti s samimi začetki, ker na ta način bi dobili premnogo trotovine.

Pripravljajte panji za roje, satnike, umetno satje i. t. d.!

=====

Dr. Joanes Dzierzon †.

Iv. Jurančič.

(Dalje.)

IV. Književno delo.

Iz dozdam povedanega lahko že vsak sklepa, da je moral biti tak mojster in učenjak, kot je bil dr. Dzierzon, gotovo tudi književno delaven. Izmed njegovih knjig so sledeče:

1. Verbesserte Methode des Pfarrers Dzierzon; gesammelt v. Rentm. Brukisch. (Zboljšana metoda župnika Dzierzona.) — Dr. Dzierzon je namreč svoje prve izkušnje, ko še strokovnega lista ni bilo, objavljal v „Frauendorfer Blätter“. Izdatelj je Dzierzonove članke zbral ter jih v tej knjigi izdal.

2. Theorie und Praxis des neuen Bienenfreundes. 1848. (Teorija in praksa novega čebelnega prijatelja.)

3. Dodatek k tej knjigi l. 1852.

4. Rationelle Bienenzucht. 1861. (Umno čebelarstvo.)

5. Iste knjige druga izdaja. 1778.

6. Der Zwillingstock. 1890. (Dvojak.)

Od l. 1854 do 1856 je izdajal sam strokovni časnik „Der Bienenfreund aus Schlesien“ (Čebelni prijatelj iz Šlezije).

Kar se tiče njegovega časniškega pisateljevanja, je pa res ogromno. V že imenovani časnik „Eichstädter Bienenzeitung“ (pozneje „Nördlinger Bienenzeitung“), ki je začel izhajati l. 1845 ter je izhajal mesečno po dvakrat, je pisal dr. Dzierzon od začetka do l. 1896 do pičle izjeme v vsako številko. To je že lepo število člankov, okoli 1240. Razun tega je pisal še v druge časnike; „Bienenvater“ in „Leipziger Bienenzeitung“ ter še nekateri drugi imajo mnogo njegovih spisov. Tudi noben čebelarski koledar ni hotel v svet brez Dzierzonovega članka.

Potemtakem je lahko umevno, da se dr. Dzierzon ni zlahka lotil kake velike, učene knjige, ker so mu takorekoč vse duševno blago sproti pobrali, in sad njegovih izkušenj in študij se je itak raznesel neizmerno daleč po svetu.

Njegova pisava, dasi je segala tuintam globoko v znanstvene točke naše stroke, je bila vendar poljudna in razumljiva. O njem se lahko reče: Dobro brušeno je imel pero in spretno ga je znal voditi; in sicer nad 50 let za blagor čebelarstva. Da je bil mož dobro podkovan, odločen, vstrajen in kremenit značaj, nam priča dejstvo, s kako odločnostjo in eneržijo je zagovarjal

svoje prepričanje in pobijal nasprotnike. Omenim samo, da je n. pr. v zadevi glede trditve, da matica leže jajca za trote in čebele, imel kar celo krdelo nasprotnikov ter je imel samo v tej reči odbijati 27 napadov. V drugih točkah njegove teorije je bilo približno enako. V polemiki je svojim člankom rad dostavljal: „Zmota bo propala, resnica pa ostala“ (Trug und Täuschung wird vergehen, Wahrheit aber wird bestehn).

Kakor značajan, tako je bil tudi nesebičen. Objavljal je v časnikih vse svoje izkušnje in iznajdbe, da jih lahko vsak prosto izkorišča, kdor se zanima za stvar. Kdor ga je obiskal ter želel kaj videti ali izvedeti, vsakemu je rad ustregel. Saj je njegovo čebelno stališče veljalo kot shajališče čebelarjev-začetnikov, kakor mojstrov, ukaželnih, učenjakov, izletnikov itd. od blizu in daleč, ko se je razglasila njegova iznajdba in nova metoda. Neprikrito, nepridržano nam je podal svojo iznajdbo: premakljiv satnik. Poglejmo današnji svet! Našli bomo takega, ki čebelnjak zapre ali se drugače odtegne, ko vidi kakega radovednega novince prihajati; poznamo še celo take, ki si pustijo vsako malenkost, celo kak zapiralnik za žrelo, patentirati! Ali smo potem nesebični?! Dzierzon nam je izročil največjo in najimenoitnejšo iznajdbo na polju čebelarstva brez vsega pridržka, brez patenta, da jo uporabljamo sebi v korist.

(Dalje prih.)

=====

Kranjska čebela trosilka gnilobe.

Anton Žnideršič.

V 3. številki čebelarskega lista „Der Deutsche Imker aus Böhmen“ prinaša priobčevalec mesečnih opravil alarmni klic o razširjenju gnilobe po obsežnem delu Češkega. Nadaljuje nekako takole:

*„Čebelarji v čeških krajih si ne vedo pomagati; sklicujejo shode in se posvetujejo, kako bi se tej pošasti v okom priti moglo. Po poročilih, ki so mi predložena, je nevarnost velika, in mnogo čebelnjakov je okuženih. **Prazi se, da se je okuženje povzročilo s uvažanjem kranjske čebele.***) Predvsem je treba delati na to, da se bolezen naprej ne zatrosi.*

Za nobeno ceno se ne sme čebel, medu ali voska in sploh stvari, katere so s čebelarstvom v kaki zvezi, iz onih okuženih krajev drugim oddajati, razpošiljati ali dobavati.

Pri nakupovanju čebel naj se letos z vso previdnostjo postopa. Naše centralno društvo, kakor tudi vse njegove podružnice bodo gotovo priliko uporabile ter posvetile največjo opreznost in pozornost, da bomo pred grozečo nevarnostjo obvarovani.“

Tako omenjeni list. 16. t. m. dobim od „Leipziger Bienenzeitung“ pismo. Ker je hektografirano, je dokaz, da je bilo poslano vsem onim, ki kranjsko čebelo po inseratih v „L. B. Z.“ ponujajo.

*) Podčrtal prelagatelj.

List citira odstavek prvoimenovanega čebelarskega časopisa, ki pravi, da se je okuženje povzročilo z uvažanjem naše čebele ter nadaljuje:

„Ker prinašamo Vaš inserat in prevzemljemo nasproti našim čitateljem moralčno odgovornost, ne smemo opustiti Vas na to opozoriti.“

Tako, sedaj vemo, kaj nas čaka! Gotovo pa ne bode ostalo pri tem pismu, ampak alarmni klic bode zbudil vse protivnike naše čebele.

Ne bodem tajil, da ne poznam gnilobe; tudi jaz dobim, ko v jeseni panji kupujem, tupatam kakega gnilobnega, in imel sem vsled tega v lastnem čebelnjaku z njo opraviti, a izkušnja in temeljito proučevanje sta me izučila, kako je z njo ravnati, vsled česar ostane vedno pri posameznem slučaju. Dosedaj mi ni še nobeden mojih odjemalcev kak slučaj gnilobe javil, in upam, da se to tudi ne zgodi.

Obdolžitev, da je naša čebela trosilka trova, je, rekel bi, skoraj uničevalna za našo trgovino. Kaj naj mi odgovorimo na te obdolžitve? Najbolje, da Nemce in Čehe pozovemo: Z imeni na dan, da doženemo krivce!

Morda gledam prečrno, a bojim se, da bodo priče tuje dežele ena za drugo zapirati svoje meje naši čebeli, in da časopisi naših inseratov ne bodo več priobčevali, ako ne bomo vsega storili, da to preprečimo; ker ne manjka se ljudi, katerim bodo te vesti dobrodošle.

Ne moremo reči, da se ni nikdar iz naše dežele odposlal gniloben panj, ker vemo, da se pri nas s trgovino pečajo ljudje, ki o čebelnem življenju, še manj pa o gnilobi niti pojma nimajo, a za posamezne slučaje se kranjsko čebelo vendar ne sme obsoditi.

Gotovo bo hotel sedaj vsakdo, ki ima morda že več let kranjsko čebelo in je dobil gnilobo, to nji na rovaš pripisati.

Kaj pa naj storimo mi, da preprečimo ne le izvoz gnilobnih panjev, nego tudi vsak pojav gnilobe. Češki čebelarji so vsi vznemirjeni, ker se prikazuje nevarnost. Ali naj mi spimo?

Hajd na noge! Shode, posvetovanja, predavanja o gnilobi, v „Čebelarja“ članke, čebelarske trgovce na odgovor, v nemške časopise popravke!

Da, da, storiti je treba vse, drugače bo po nas!

=====

Stari in novi panj.

A. B.

V novejšem času se povdarja vsepovprek, da je razumnega čebelarja vreden le panj s premakljivim delom, naj je že potem dunajske, nemške normalne ali kake druge mere. K temu je mnogo pripomoglo mnenje, da je vse, kar pride iz tujine, koristno, še več pa reklama raznih tvrdk. Sicer ni resne nevarnosti, da bi se tudi slovenskega kmeta lotila ta nalezljiva misel, zato ker je v svojo korist večkrat precej starokopiten. Vendar pa morebiti ne bo škodilo, če opozorim na vzroke, ki zahtevajo, da naj še čebelarji vsaj na kmetih še nadalje v kranjskem panju, ki ga ima tudi Janša za najpriložnejega.

Za čebelarjenje v kranjskem panju je predvsem treba manj časa. In to ni baš majhna prednost za kmeta, ki ima spomladi in poleti na polju črez glavo opravila, da še svojo živino komaj utegne opravljati, kaj šele muhe. Če se ogrebe roj v panj s premakljivim delom, je treba dannadan nadzorovati, če stavijo čebele satovje pravilno, ker sicer izgreši ta panj svoj glavni namen. V kranjski panj se pa prilepi nekaj satovja za začetek in stvar je gotova.

Pa bo morebiti kdo ugovarjal, češ, ravno domači panj je bolj zamuden, ker se iz njega ne da vzeti s tako lahkoto umeten roj. Ta je bosa. Iz njega se da napraviti roj prav tako lahko, če ne še lažje. Če prime kedaj čebelarja veselje, da bi delal roje, tedaj kar s panjem narobe, pa dno se mu odzame. To pa naj bo pritrjeno s kovanimi žrebli, da se lažje in brez posebnega pretresanja odtrga.

Za nekatere slučaje se sme trditi, da bi bili težki panjovi z notranjo opravo naravnost prenerodni. Večkrat se namreč zgodi, da se vsede roj na visoko vejo. Najkrajša pot je, če se panj priveže na drog, in se roj otrese v panj. Tako niti na drevo ni treba lezti. Kako naj se pa to izvrši brez velikega truda s težkim panjem?*)

In še nekaj. Ob dobri paši čebelam večkrat zmanjka prostora. V prvem slučaju se morajo posamezni sati vun vzeti in iztočiti. To je pa precej zamudno delo, pa tudi dovolj sitno, posebno v kostanju, ko je tudi najpohlevnejša žival vsa srborita. Zdaj mi pa povejte, ali bi se moglo bolje delati, kot ravna naš priprosti čebelar. Prostora zmanjka, prostora treba dodati, pa povezne na panj takozvane škatle. Ko so polne, jih odzame, in mirna Bosna. Pri panju z notranjo opravo se to ne more storiti, ker nima veh. A moderni panj in voha, to ne gre skupaj; tak nestvor bi bil prava pravcata vtelesena nezmisel.**)

V kupčiji ima lahka in cena posoda veliko vrednost. Zakaj čim manjša je teža, tem manjšo prevoznino je plačati.

Kolike prednosti ima v tem oziru kranjski panj, ki je gotovo v prvi vrsti namenjen za kupčijo! O tem smo menda na jasnem, da je naša bodočnost v razpošiljanju živega blaga. Kar se namreč pridela na médu, je le malenkost, ki se lahko oddá na domačih tleh, dočim nam nudi rojivost naše muhe neizčrpljiv zaklad, ki ga druga plemena nimajo. Saj je znano, da gre baš zaradi tega mnogo naših panjev na Nemško in celo v Ameriko. Zakaj čebela, ki rada roji, je tudi pridna. Naš panj je dolg in nizek, satovje je v njem močno pritrjeno, kot nalašč za prevažanje. Lahkota pa stalna cena dveh dvojč — mnogo več tudi vreden ni — mu dajeta še zadnji dve kupčijski prednosti pred težkim in dragim tujcem. Zraven je treba pomisliti, da je ravno naš domači panj oni znak, po katerem spozna marsikateri kupec našo čebelo.

A kot zadnje, in ne najmanj važno naj omenim še našo zadržneno nogavico. Čebelarstvo spada namreč vkljub vsem svojim prijetnostim vendarle med gospodarstvo, ki ima za namen dobiček.

*) Roj se ogrebe v lahek kranjski panj in se zvečer presuje v dotični panj. — Op. ured.

**) Zato imajo ti panji posebna medišča, ki so za medene kraje iznajdba največjega pomena. Op. ured.

Navaden panj lahko zbije vsak, ne da bi moral biti ravno mizarski mojster. Z lepim premakljivcem pa ne vem kako bi šlo. Zanj bi morali seči že precej globoko v žep, in to bi nam kolikortoliko kalilo veselje, posebno če bi videli, da se ljudstva v tem panju ne obnašajo prav nič bolje. Zraven je pa še umetnih medsten treba. A te imajo dva glavna greha. Prvič so neprimerno drage, drugič pa tak med v satovju ni za na mizo, ker je umetna medstena trda, debela, pa tudi dobrega okusa nima.

Tako sem obdelal razmerje med kranjskim panjem in njegovim nasprotnikom, ki ga hoče izpodriniti, v kratkih potezah in sicer z ozirom na stališče preprostega čebelarja, to je kmeta. Kakor se vidi sem se postavil za domačina. Iz tega pa ne sledi, da bi bilo nespametno, če bi na primer učitelji in drugi, ki imajo časa in zmožnosti, poizkusili tudi z modernim panjem, pa bi potem o svojih uspehih poročali v „Čebelarju“.

~~~~~

Aleluja.

Sličica iz življenja čebel.

(Ponatis iz „Gorenjca“.)

Velika sobota popoldne je. V kranjski župni cerkvi je odzvonilo delopust. Navadno vrvenje meščanov in okoličanov je prenehalo po ulicah prej kot po navadi, le pridne hišine še brišejo okna in hlapci snažijo in pleskajo prodajalniška vrata. Vse drugo meščanstvo skoraj se je skrilo med štiri stene in se pripravlja k vstajenju.

Prifrčala je tudi zadnja čebelca ter se usedla z rumenim cvetnim prahom obložena, vsa trudna in spehana pred svoj panj, počila malo, potem pa urno skobacala s svojim bremenom v svoje bivališče. Pa kaj pravim čebelca, saj majhna je bila le po postavi, po starosti pa je bila prava pravcata čebela z oguljenim hrbtičem in prav takim zadkom, kar priča, da je že silno, silno stara in je ena izmed onih, ki so že lansko leto zagledale luč sveta, da je tekom dolge zime ščitila svojo nad vse ljubljeno matico in pomagala med tem izprazniti marsikatero celico.

Danes pa, to čuti zagotovo, se vrača zadnjikrat s paše, danes se je poslovila od rumenoprašnih leskovih mačic, danes je v slovo poljubljala rumene trobentce in danes je zadnjikrat prenašala pozdrave od cveta do cveta. Vse to čuti na svojem šibkem telesu. Zato hiti na svoj prostor, kjer jo čakajo mlajše sestrice, ki se hipoma zbero v polkrogu pred svojo, za delo onemoglo prihajalko. Desno breme ji odvzame Nelči, Belči se loti levega, Palči ji briše oči, Zalči ji gladi trebušek, Zumči ji urejuje tipki, in Šumči ji urejuje peruti. „Hvala vam, sestrice mlade,“ tako prične stara, „hvala vam za vaš trud! Zdaj pa mi privoščite kratek oddihljaj, da vam povem, kaj vas čaka, da vas opozorim na nevarnosti, ki preže na vas, da vas pripravim na prvi izlet, ki se ima vršiti prav v hratkem, morebiti že jutri.“

„Moje življenje je, to slutim, že nocoj pri kraju, ali vaše življenje se šele z jutrnjim dnem prične. Dvigni svoji tipki, Binči, in poslušaj! Ti Šumči,

miruj s svojimi nožicami! Šipči, ne oziraj se okrog; kadar se vrneš po prvem izletu, pazi, da najdeš svoj panj! Pazi na Samsona, naslikanega na našem panju; na rami nese Filistejcem ukradena mestna vrata, zakaj po tebi je, ako zgrešiš svoj panj in zajdeš v sosednega. Pazite pa tudi vse, to vam rečem, da ne zgrešite čebelnjaka, ki stoji na vrtu poleg poti, ki drži na pokopališče!*) Vodi naj vas pred vsem duh Nje Veličanstva, naše prezvišene kraljice-matice! Nikdar naj vas ne moti dim, ki prihaja tamle iz kovačnice, nikdar naj vas ne zapelje rožljanje tiskarskega stroja na nasprotni strani vrta, zakaj radovednost bi bila poguba za naš rod! Prav tako se ne dajte motiti šumu, ki prihaja v enournih presledkih iz poslopja onkraj drevoreda**)! Kakor ve tukaj, tako namreč se vadijo tam mladeniči v raznih vednostih, ki jih bodo potrebovali v življenju. Toda oni davno tako ne napredujejo, kakor ste napredovale ve, ljube moje poslušalke. Njih poslopja ne bodo nikdar tako umetna, kakor so naše stavbe. Njih ljubezen do učiteljev in njih udanost do poglavarja se nikdar ne bo dala primerjati z ljubeznijo, ki jo gojite do mene, niti z udanostjo in požrtvovalnostjo, s katero se oklepate Nje Veličanstva, naše prezvišene matice. In kaj naj rečem o njih vednosti v zemljepisju? Kolikokrat zgreši ta ali oni svojo pot, pa se nikdar več ne vrne! Ve pa je ne boste zgrešile nikdar.“

Starka umolkne, povesi tipki, privzdigne sprednji nožici ter si briše oči, kakor bi se bila česa prav bridkega spomnila. Zumči in Šumči priskočita ter ji pomolita jezička, ki ju starka hlastno obliže, potem pa okrepcana nadaljuje: „Kakor govore stare bukve, preže na naš rod mnogoteri sovražniki. Tihotapski pajek vam bo nastavljal svoje mreže, in če se jim ne izognete, zapletete se vanje, kakor lažnik v svoje spletke. Vitka osa vas bo napadala, kadar boste z medom obložene počivale pred uljnjakom. Še hujši in krvoločnejši bo njen stric, veliki sršen. Do vaše zaloge se bo hotel preriti kosmati čmerlj. Vsem tem želo in smrt!“

„S toplejšim letnim časom bo prišla nenasitna lastovka ter vas prestrigala v zraku. Še pozneje pride požeruh srakoper, ki vas bo žive natikal na trne.“

„Največji in najnevarnejši vaš sovražnik pa je človek, ki si domišlja, da je kralj stvarstva, dasi ni naredil oživljajočega solnca in posejal travnikov s pestrim cvetjem, zakaj vse to je delo njega, katerega sem vas učila častiti takoj, ko ste izlezele iz svojih zibelk. On je hotel zboljšati človeški rod in mu poslal zato Odrešenika; ta pa ga ni hotel sprejeti, ampak je vstal od smrti in šel k svojemu Očetu. Vaš jutršni prvi izlet naj vas spominja Njegovega vstajenja!“

„Človeka se torej ogibajte med potom, in svoj dom in svoj zarod branite proti njemu!“

„Končujem, drage moje sestrice; moje življenje je pri kraju, vam pa zapuščam sveto nalogo: Delajte in naredite vosek, ki naj se naredi iz njega sveča, sveča velikonočnica; ta naj se postavi na oltar in prižge takrat, ko bode svečenik zapel: „Zveličar je iz groba vstal, Aleluja!“

*) Čebelnjak g. Žontarja, našega sotrudnika.

**) Gimnazije.

Op. uredn.

Op. uredn.

Poziv za ustanovitev opazovalnih postaj.

Na letošnjem občnem zboru našega društva se je izrekla želja, da naj bi se ustanovile pri nas čebelarke opazovalne postaje. Da bi bile te za nas zelo važne, to ve vsak, kdor zasleduje napredek, ki ga z njimi dosegajo Švicarji. Njihova letna poročila so tako zanimiva in znamenita, da obilo čebelarskih listov odlomke iz njih ponatiskuje.

Jaz sem v V. letniku „Slovenskega Čebelarja“ podal navodilo za snovanje in voditev takih postaj; žalibog pa takrat zaradi nastalih zaprek nismo mogli nameravanega dela pričeti. Morda bomo imeli letos kaj več sreče! Prosim tedaj one gg. čebelarje, ki bi hoteli voditi opazovalno postajo, da stopijo z menoj v dogovor.

Vedeti želim, če imajo dotični „Čebelarja“, kjer je na straneh 8, 51 in 61 (zadnja stran je v kazalu izpuščena) navodilo za snovanje in voditev, in ako imajo tehtnico in toplomer. Da si prihranimo nepotrebno dopisovanje, prosim, da vsak navodilo temeljito prouči.

Kdor ne bi imel sredstev, da si kupi potrebščine, izkušal bodem doseči, da mu jih društvo oskrbi.

Želeti bi bilo, da se iz vsakega okraja, kjer bivamo Slovenci, oglasi čebelar, ki bi hotel delo prevzeti; ako jih bo pa več, tem bolje.

Tiskovine imam že vse pripravljene, tako da lahko kmalu pričnemo.

Čebelarski pozdrav!

Anton Žnideršič, Ilirska Bistrica.

Izpod Mangarta. Vaš blagohotni pouk, gospod urednik, sem si prav k srcu vzel, in verujte mi, da se bodem tudi po njem ravnal, ker je resno meni v korist. Dolí k vam, na „nos“ Vašim čebelcam, svojih muh ne bodem nikdar več dal na pašo; letos jih mislim dati v Žabnico. — Preznil sem 21 korit in povem Vam, da še nikdar, kar jaz čebelarim, t. j. 12 let, niso tako dobro prezimile, ko ravno letos. Do sedaj še nisem nič krmil, niti enega panjú ne. Da bi bile kaj čebele grizave, ga ni bilo slučajja, pač pa so vsi panji zdravi. 16. marca so prvokrat imenitno izletavala. Preznil sem v svojem zimskem čebelnjaku tudi 7 korit tukajšnjega g. postajnega načelnika. Kranjski panji so bili dobri, a „kufer“ z odprtino 2 col so si pa hotele miši v prebivanje zbrati in res so te dušane tudi satovje objedle, kjer ni bilo čebel zraven.

V stavo sem pred tem „kufrom“ ujel 5 miši. Tudi druga dva čebelarja imata še vse panji, dasiravno smo v kranjski Sibiriji. Naš in Vaš prijatelj Janez*) pa še nima svojega čebelnjaka, ker še vrt ni urejen, kjer bo stal v prihodnje. No, mu bodem pa še letos njegove muhe „glejstal.“ Pa zdravi!

Janez Košir — Bacon.

*) Pri neki priliki sem mu povedal, da dokler ne bo imel čebel, bo njegov god vedno na sv. Jurija dan čeprav je Janez. Drugo leto, če bo imel res svoj čebeljak, kar obljubuje že 14 let, mu bom poslal na ta dan lepega plemenjaka. Sem radoveden če ga bo sprejel.
Op. uredn.

Čebelni spomin. Jeseni sem napravil nov čebeljak, ki šteje kakih pol-drugsto korakov oddaljen od sosedovęga, kjer sem imel dozđaj čebele. Prestavil sem jih tik pred snegom ter dobro zapažil. 25. februarja je bilo mirno in gorko, da se je žival prav močno prašila. Radoveden sem bil, če si je vendar kakšna čebela zapomnila svoj prejšni dom, zato sem šel gledat k onemu čebelnjaku, ki je sedaj, ko je umrl njegov gospodar, prazen. In lej jih, koliko jih je iskalo tod svojih panjev, kljub temu, da so bile več ko tri mesce zaprte, in bi človek mislil, da so že zdavnej pozabile svoje prejšnje mesto.

E. Kovačič.

Nesrečni čebelar. V češkem časopisu „Včela Moravska“ (šte. 10 p. 1.) toži neki čebelar, da mu čebele preveč rojijo in trdi, da ni mogoče na noben način omejiti rojenja, ako hočejo čebele rojiti. Piše dne 3. avgusta t. l., da je že vsa sredstva v omejitev rojev poizkusil, a da se mu ni nobeno izponeslo. Od 16 čebelnih družin je dobil do 50 rojev, in sedaj da že deseti roj, ki se je ravnokar usedel na drevo, prepušča svoji usodi, ga ne ogrebe, ker zanj ne mara. Naj si le sam poišče v prosti naravi bivališče kot devet njegovih prednikov. Ko sem to jadikovanje zvečer v postelji bral, sem se tako prisrčno smejal, da je kar postelja pod menoj škripala. Ah, škoda, da jaz nimam takega abotnega čebelarja za sosedu! Deset rojev je pustil nalašč odleteti! Kako lahko bi bil dobil za vsakega vsaj dve kronci. Ali kako lahko bi bil z njimi ojačil svoje slabiče ali jih vrnil izrojencem, ali jih pa komu vsaj podaril! Človek bi res ne verjel, ako bi črno na belem ne čital, da se nahajajo na svetu tako neumni ljudje, ki čebelarijo že polnih devet let in se s to svojo neumnostjo še javno v časopisu bahajo.

Fr. Lakmayer.

Rešitev računske naloge iz 3. številke.

Lastnik in sosed sta imela 6. leto vsak po 32 panjev, oba torej 64. Če je prezimovalo v čebelnjaku v vseh 6 letih po isto število panjev, namreč 64, in če je sosed 6. leto podvojil število iz prejšnjega leta, je moral imeti ta v 5. letu 16 panjev, lastnik pa 48. Ker je lastnik 5. leto podvojil, je moral imeti prejšnje, to je 4. leto, polovico od 48 panjev, to je 24 panjev, sosed pa toliko, da je bilo vseh 64, torej 40. Četrto leto je podvojil sosed, tedaj jih je imel 3. leto 20, lastnik pa 44, skupaj zopet 64. Tretje leto je podvojil lastnik, zato je moral imeti v 2. letu 22 panjev, sosed pa 42, kar znaša 64 panjev. Če je pa drugo leto sosed podvojil, tedaj jih je moral imeti prvo leto polovico od 42, kar je **21**, lastnik pa jih je imel **43**, tedaj več kot sosed, oba pa skupaj tudi 64. Ali bolj pregledno:

6. leto lastnik 32, sosed 32, oba 64 panjev.

5. „ „ 48, „ 16, „ 64 „

4. „ „ 24, „ 40, „ 64 „

3. „ „ 44, „ 20, „ 64 „

2. „ „ 22, „ 42, „ 64 „

1. „ „ **43**, „ **21**, „ 64 „

Prihodnjič pride na vrsto zelo zanimiva naloga, kako je prezimilo in se sedmo leto pomnožilo onih 32 plemenjakov lastniku, pozneje pa, kako se je sponašalo sosedovih 32 plemenjakov.

~~~~~

Poročilo o XI. občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani“.

Poroča Hinko Zirkelbach.

(Dalje.)

Ker se k poročilu tajništva ne oglasi nihče k besedi, pozove predsednik g. blagajnika, da poda:

III. Poročilo blagajnikovo.

Cenjeni zborovalci! Pet let je že minulo, odkar imam čast, vam podajati poročila društvenega denarnega stanja. Iz vseh teh zaključkov razvidite, da društvo vedno napreduje v blagor čebelarstva in v prid mile nam domovine. Posebno zadnji dve leti sta bili plodonosni, kar nam predočujeta tudi tajnikovi poročili.

Pretečeno leto smo imeli skupnega prometa čez 9000 K. Dohodkov je bilo 5000, stroškov okoli 4000 K. Za tekoče leto je ostalo v blagajni 1191 K. Razun tega imamo v hranilnici naloženih 800 K, od katerih je naraslo blizu 100 K obresti. Skupnega imetja imamo v gotovini skoro 2100 K. To je jako povoljno, če pomislimo, da smo v letu 1905 dobili tudi podporo za leto 1904, skupno za obe leti 2900 K, za leto 1906 pa le 1400 K. To je vzrok navidezne nazadovanja, kljub uspešnejemu delovanju v letu 1906.

Poročilo o I. odborovi seji

dne 5. marca 1907.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Navzoči: gg. predsednik Gustav Pirc, odborniki: Babnik, prof. Jarc, Likozar, Zirkelbach in urednik Rojina.

Gospod predsednik otvori sejo, pozdravi navzoče odbornike, posebno še novoizvoljenega odbornika Zirkelbacha.

Nato se konstituira odbor: blagajnikom in upravnikom se izvoli gospod I. N. Babnik, tajnikom Hinko Zirkelbach in gosp. Likozarju se poverijo shodi in snovanje podružnic.

Gospod predsednik omenja, da je vložil prošnjo na deželni odbor, da bi prepustil društvu brezplačno izpraznjeno sobo v deželni hiši v Salendrovih ulicah št. 3, kjer bi imelo društvo shranjen inventar in knjižnico.

Uprava knjižnice in inventarja se poveri tajniku Zirkelbachu.

Prošnji kamniške podružnice za napravo stiskalnice se ugotovi pod pogojem, da smejo stiskalnice rabiti tudi sosednji čebelarji, kateri so člani čebelarskega društva.

Uredniku se zviša honorar od sedanjih 300 K na 400 K ter povrne onih 80 K, ki jih je več porabil kot je dobil podpore, ko je podaljšal poučno potovanje od Gerstunga v severno Nemčijo.

Blagajniku in upravitelju se dovoli 200 K honorarja.

G. urednik predlaga naj se kupi za knjižnico nova izvrstna čebelarska knjiga „Unsere Biene.“ Sprejeto.

Na predlog g. prof. Jarca se kupi stenska slika, katera se bo rabila pri predavanjih.

Zirkelbach predlaga, naj se izreče zahvala gosp. ljubljanskemu županu Iv. Hribarju za odločen nastop proti Oroslavu Dolencu ter prosi še njegove nadaljne naklonjenosti napram čebelarskemu društvu. Sprejeto.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključí g. predsednik sejo.

~~~~~

Naznanila osrednjega društva.

Poziv! Vse podružnice, koje žele, da bi se vršilo kako predavanje pri njih shodih, naj blagovolijo to naznaniti glavnemu odboru v Ljubljani. Isto se prosijo tudi čebelarji, da bi naznanili kraje, kjer še ni podružnic, in je potreba, da se iste ustanove, da se vrše ustanovni shodi. Naznani naj se obenem tudi lokal, kje bi se lahko ustanovni shod vršil.

Ustanovni čebelarski shod se vrši v Dobropoljah dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni pri Brdavsu (Čelofiga). Predaval bo gospod nadučitelj Ant. Likozar iz Ljubljane.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi so se v tem letu dozdej vršili:

1. Pri Sv. Tomažu pri Ormužu dne 6. januarja; se je ustanovila podružnica.
2. V Studenicah dne 10. januarja, ob priliki 6 dnevnega kmetijskega tečaja; priredila tamošnja kmetijska podružnica.
3. Pri Sv. Juriju ob Sčavnici dne 27. januarja ob priliki občnega zbora čebelarske podružnice.
4. V Št. Juriju ob Taboru dne 17. februarja, priredila kmet. podružnica; ustanovila se je čebelarska podružnica.
5. Pri Sv. Trojici v Sl. goricah dne 10. marca ob priliki občnega zbora čebelarske podružnice.

Mesca aprila se bodo vršili shodi:

1. Pri Sv. Benediktu v Sl. goricah dne 21. t. m. ob treh popoldne pri čebelnjaku g. župnika.
2. V Sp. Poljskavi in Laporju dne 28. t. m. od 9.— $\frac{1}{2}$ 12. ure predpoldne pri čebelnjaku g. učitelja J. Koklna, popoldne od 3.—5. ure pa v Laporju. Namerava se ustanoviti čebelarska podružnica za Sl. Bistriški okraj.

Podružnice in čebelarji onih krajev, kjer še ni podružnic, ako želijo poučnega predavanja, oziroma prireditve čebelarskega shoda, naj blagovolijo to naznaniti društvenemu predsedniku g. Tom. Kurbusu, nadučitelju na Slivnici pri Celju, ali pa naravnost podpisanemu potovalnemu učitelju. Dozdej so že vsi za to primerni prazniki in nedelje do 16. junija oddani, torej se bo treba onim, ki na to računajo, o pravem času poskrbeti. „Kdor prej pripelje, ta prej melje! Po odločitvi dnevov za shode naj se pa potem nič ne spreminja brez nujnega vzroka, ker to dela podpisanemu velike težave ter mu spravi ves načrt v nered!

Iv. Jurančič.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Logaške podružnice čebelarski shod bo dne 21. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. A. Kunca v Dol. Logatcu. Predaval bo odbornik gosp. nadučitelj Ant. Likozar.

Čebelarski shod bo v **Št. Jerneju** dne 5. maja ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju. Predaval bo odbornik g. nadučitelj Ant. Likozar.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica za Ormoški okraj. V nedeljo, dne 14. aprila, ob 3. uri popoldne v okoliški šoli (4. razred) predava podružnični načelnik sledeče: 1. Čebelarjeva opravila spomladi. 2. Kako je treba pripravljati panji s premakljivim satovjem za roje, in kako se ti usajajo v nje. 3. Vlivanje umetnih medsten in kako se pritrjujejo na satnike. — V nedeljo, dne 26. majnika tisti čas in na tistem prostoru predava potovalni učitelj g. Iv. Jurančič o čebeloreji vobče. — Društveniki! udeležite se obeh predavanj polnoštevilno; pripeljite seboj tudi druge čebelarje, ki še niso udje našega društva in ki jim je mar napredka v čebelarstvu. Oba ta dneva sprejemali se bodo tudi novi udje.

Domicijan Serajnik, učitelj v Ormožu, načelnik podružnice.

Listnica uredništva.

Vsled slabega vremena imajo čebelarji malo veselja s čebelami in tudi malo dela, ker v takem mrazu še spomladanskih opravil ne morejo izvršiti. Zato je toliko cenjenih sotrudnikov poseglo po pero in poslalo uredniku toliko gradiva, da bi lahko še veliko predalov napolnil, toda prvič mu je na razpolago samo 16 strani, drugič pa po izkušnji vé, da pozneje, ko se dobro vreme ustanovi — letos pravijo, da bo posebno dobro — ne bo spraviti prijateljev čebel in „Čebelarja“ od uljnjakov k pisalni mizi, tedaj pa bo vse prišlo na vrsto. Torej ne zamere, če ni vsega poslanega v današnji številki. Tudi razna poročila so morala zaostati.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu**.

Iztočen lanski ajdov med, garantiran čist pitanec v ploščevinastih posodah po 5 kg za 7 K prodaja Josip Stampfl v Strasgojncih blizu Pragskega.

Umetno satovje, mera 25 × 40 cm prodaja kilogram po 4 K 20 h Francišek Kumar pri Sv. Martinu ob Paki.

22 plemenjakov v kranskih panjih proda Marija Zupan v Hotemažah, pošta Tupalče.

Topilnik za vosek „Simpleks“ Gerstungov fabrikat, malo rabljen, nabavna cena K 26— oddam za K 16—. **Vzgojevalni panj za matice** s 14 in 28 sekcijami odda po nizki ceni Ant. Žnideršič, Ilirska Bistrica.

200 plemenjakov proda Martin Peternel, Cirkno št. 69, Primorsko.

Garantiran **med-pitanec** po 8 K za 5 kg z posodo vred, v satovju po 1:58 K za 1 kg in več plemenjakov; tudi **semena, deteljo, repo, oves, graščo** itd. prodaja Mihael Želnik, Dvorje 9, pošta Cerklje, Gorenjsko.

Na prodaj ima M. Humek, nadučitelj na Bohinjski Bistrici, Gorenjsko: 1 popolnoma nov, še nerabljen izviren **Sträulijev panj** z dvema nastavkoma (eden za točen med, drugi Dauzenbaker-jev za med v satju) in drugimi pritisklinami, vse po naj-novejšem sistemu. **1 točilo** z leseno posodo in lesenim vretenom popolnoma novo, nerabljeno. Cene pisмено.

Jajca za valenje od pripoznano najboljših jajčaric belih „Italijank“ ter velikih belih „Kohinkina“ razpošilja ducat po 4 K Fr. Leban, učitelj na Trnovem pri Gorici.

Plemenjake, roje in matice kranskega plemena prodaja Janez Bieser na Bajtišah pri Borovljah na Koroškem. Cene po dogovoru.

100 kg medu, z jamčenega pisanca lastnega pridelka po 1:40 K proda Ivan Sajovic, Staravas, pošta Postojna.

Čebelarskega pomočnika išče Anton Žnideršič v Ilirski Bistrici. Sprejme se tudi mizar, ki ima nekoliko skušnje v čebelarstvu.

Vsak pravi čebelar

mora imeti izborni čebelarski knjigi: Anton Janša „Popolni nauk o čebelarstvu“ s podobami in „Razprava o rojenju čebel“. — Obe knjigi staneta elegantno vezani K 4, mehko vezani K 3:20. Naročila sprejema Slov. osr. čeb. društvo in Blasnikova tiskarna v Ljubljani. — Posezite mnogoštevilno po teh koristnih knjigah!

Močan lesen čebelnjak

na kamnitih podstavkih, krit z zarezo opeko, za približno 100 kranjskih panjev 120 K.
Garantiran, zanesljiv med-pitanec, 5 kg 7 K. — Umetno satovje iz
garantirano čistega voska, 4 K 40 h kg.

Prodaja

F. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
 — ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) —

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarskim društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.